

RATNI ZLOČINI PREDSDJEDNIK UDRUGE VUKOVAR 1991. ZORAN ŠANGUT KAZNENO PRIJAVIO 54 KRVNIKA

Srbija mora priznati logore

Svjestan sam da ruka pravde neće dostići sva 54 stražara iz pet logora, ali ako će se njih 40 naći tamo gdje im je mjesto, bit ću zadovoljan, poručuje Šangut

PIŠE
SNJEŽANA DUKIĆ / EPEHA

U druga Vukovar 1991. podnijela je Tužiteljstvu za ratne zločine u Beogradu kaznene prijave protiv 54 osobe zbog ratnih zločina protiv civila i ratnih zarobljenika u logorima na području Srbije od listopada 1991. do kolovoza 1992. godine.

Kaznenu prijavu tužitelju za ratne zločine Vladimiru Vukčeviću i njegovu zamjeniku Veselinu Mrdaku, predao je predsjednik Udruge Zoran Šangut, s kojim smo u povodu toga porazgovarali.

– Kaznena prijava za ratne zločine počinjene u logorima Stajicevo, Begejci, Sremskoj Mitrovici, Nišu i Vojno-istažnom zatvoru u Beogradu, kroz koje je prošlo oko 10 tisuća vu-

kovarskih branitelja i civila, od kojih je oko 300 ubijeno, a njih 495 vodi se kao nestalo, sadržava 54 imena i prezimena ili nadimaka zapovjednika i čuvara logora. U kaznenoj prijavi navedena su i imena nekoliko tisuća svjedoka i žrtava – hrvatskih ratnih zarobljenika.

Trpanje pod tepih

Na kakav odjek javnosti je naišlo podnošenje kaznene prijave?

– Zadovoljni smo. Od 14 predstavnika medija koji su bili nazočni konferenciji za novinstvo u prostorijama Fonda za humanitarno pravo, devet ih je bilo iz Srbije. Zahvalio bih i predsjednici Fonda za humanitarno pravo Nataši Kandić i njezinoj zamjenici Sandri Orlović bez čije bismo pomoći puno teže napravili kaznenu prijavu. Na našu molbu, Sandra Orlović nam je dostavila materijalni i procesni kazneni zakon Srbije na temelju kojeg smo napravili prijavu.

Osim toga, složili smo se s glavnim tužiteljem Vukčevićem da su logori nešto preko čega demokratsko, pogotovo europsko društvo, ne može prijeći. Takve stvari se ne mogu "trpati pod tepih". Vukčević je dao obećanje da

Vukovarski stradalnici traže pravdu na beogradskom sudu

DAMIR GLIBUŠIĆ / CROPIX

će procesuirati sve koji su počinili te ratne zločine. Jasno je, međutim, kako treba paziti da ne stradaju nekužni jer među tim čuvarima logora bilo je i časnih i poštenih ljudi

koji su profesionalno radili svoj posao.

Vlasti u Srbiji, međutim, nikada nisu priznale postojanje logora. Kako to komentirate?

– To je politička dimenzi-

ja cijelog slučaja. I Vukčević, i Mrdak, i Kandić, i drugi, svjesni su da su logori na teritoriju Srbije postojali. Kada će službena politika priznati postojanje tih logora, to je pi-

tanje vremena i političke volje. Nama je najvažnije da se procesuiraju i kazne svi koji su počinili te zločine.

Kakva su Vaša saznanja o ratnim zločincima? Jesu li oni na teritoriju Srbije i dostupni srbijanskom pravosuđu?

– S obzirom da su svi zapovjednici logora bili oficiri JNA i vojne bezbednosti, kao i većina stražara, vjerujem da jesu. Svjestan sam da "ruka pravde" neće sve dostići, ali ako će se od tih 54-orice, njih 40 naći tamo gdje im je mjesto, bit ću zadovoljan.

Crna Mitrovica

●● Prema podacima Foruma za humanitarno pravo, u srbijanskim logorima bilo je zatočeno oko 7000 hrvatskih vojnika i civila, i to:

- Sremska Mitrovica: od 3500 do 4000 logoraša
- Stajicevo: 1300 ljudi
- Begejci: 600 logoraša
- Niš: 500 osoba
- Aleksinac: 200 do 300 hrvatskih zatočenika
- Beograd: 100 logoraša